

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności listy urzędników awansowanych w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w jakim lista ta nie zawiera nazwisk skarżących, jak również, incydentalnie, aktów przygotowawczych do wydania tej decyzji;
- ewentualnie o stwierdzenie nieważności przyznania punktów do uzyskania awansu w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w odniesieniu do skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, nie zostali awansowani w ramach procedury awansowania w 2003 r. Swoją skargą kwestionują system używany przez Komisję w ramach tej procedury, w zakresie, w jakim przewiduje on, obok punktów za zasługi i punktów za staż pracy przyznawanych każdemu urzędnikowi, punkty „pozostałości”, przyznawane urzędnikom znajdującym się na liście urzędników wyznaczonych do awansu w ramach poprzedniej procedury awansowania, którzy jednak awansu wówczas nie uzyskali, jak również punktów przyznawanych przez dyrekcje generalne, punktów specjalnych związanych z przeniesieniem, punktów w interesie służby oraz punktów „z odwołania” przyznawanych przez Komitety ds. awansu. Skarżący podnoszą, że działając w takim systemie Komisja nie przeprowadziła porównania zasług urzędników mających prawo do ubiegania się o awans naruszając art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również przepisów ogólnych do jego wykonania.

Na tej samej podstawie, skarżący podnoszą naruszenie zasady niedyskryminacji, zakazu postępowania arbitralnego, obowiązku uzasadnienia, uzasadnionych oczekiwań, reguły „patere legem quam ipse facit” oraz obowiązku staranności.

Skarga wniesiona dnia 22 października 2004 r. przez Manuela Simõesa Dos Santosa przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-435/04)

(2005/C 6/84)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wniesiona przez Manuela Simõesa Dos Santosa zamieszkałego w Alicante (Hiszpania), reprezentowanego przez adwokata Antonia Creusa Carrerasa.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lipca 2004 r. oddalającej sprzeciw skarżącego, decyzji z dnia 15 grudnia 2003 r. ustalającej łączną sumę punktów za zasługi przyznanych skarżącemu oraz decyzji z dnia 12 grudnia 2003 r. utrzymującej ją w mocy;
- obciążenie strony przeciwnej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Występujący w niniejszej sprawie skarżący został w ramach postępowania w sprawie awansów za rok 2002 awansowany do grupy A5. W związku z tym organ powołujący zakomunikował mu, że stan pozostałych punktów wynosi 54,19. Tymczasem pismem Wydziału Zasobów Ludzkich z dnia 15 grudnia 2003 r. poinformowany został, że posiadana przez niego suma punktów na dzień 30 września 2003 r. wynosi jedynie 1,5 punkta. Z pisma tego, stanowiącego zaskarżoną decyzję, wynikało, że zmniejszenie nie było skutkiem zamiany punktów przyznawanych przed wprowadzeniem nowego systemu decyzją Urzędu ADM-03-35, lecz ich całkowitego usunięcia wynikającego z zastosowania nowej zasady, o której mowa w tej decyzji, przewidującej rozpoczęcie po awansie od punktu zerowego.

Na poparcie swoich żądań skarżący zarzuca w pierwszej kolejności naruszenie zasady legalizmu, pewności prawa, jak również nieretroaktywności, o tyle, że nie istniały w niniejszej sprawie wyjątkowe okoliczności, które usprawiedliwiłyby odebranie przyznanych urzędnikowi punktów, do których miał on prawo pod rządami systemu wtedy obowiązującego.

Skarżący zarzuca również naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji, jak również obowiązku uzasadniania.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2004 r. przez Carlosa Sáncheza Ferriza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-436/04)

(2005/C 6/85)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 26 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Carlosa Sáncheza Ferriza, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Gilles'a Bounéou i Frédéric'a Frabettiego, adwokatów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności listy urzędników awansowanych w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w jakim lista ta nie zawiera nazwiska skarżącego, jak również, incydentalnie, aktów przygotowawczych do wydania tej decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności przyznania punktów do uzyskania awansu w ramach procedury awansowania w 2003 r. w odniesieniu do skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi zarzuty identyczne z zarzutami podniesionymi przez skarżących w sprawie T-434/04.

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2004 r. przez Holgera Standertskjöld-Nordenstama przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-437/04)

(2005/C 6/86)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 1 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Holgera Standertskjöld-Nordenstama, zamieszkałego w Waterloo (Belgia), reprezentowanego przez Thierry'ego Demaseure'a, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę urzędników najbardziej zasługujących na awans do grupy zaszerogowania A3 w ramach procedury awansowania „drugiego etapu” w 2003 r., opublikowaną w biuletynie informacji administracyjnych nr 84-2003 z dnia 19 grudnia 2003 r.;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrekcja generalna, dla której pracuje skarżący zaproponowała jego kandydaturę do awansu do grupy zaszerogowania A3 w ramach procedury awansowania w 2003 r. Komitet Konsultacyjny ds. Mianowań utworzył listę czternastu urzędników najbardziej zasługujących na awans. Skarżący, będąc sklasyfikowany na piętnastym miejscu, nie znajdował się na tej liście. Organ uprawniony do mianowania zdecydował następnie o dodaniu do tej listy nazwisk dwóch członków gabinetu. Na tej podstawie skarżący podnosi, na poparcie swojej skargi, że sporna decyzja naruszyła art. 45 regulaminu pracowniczego, gdyż zasługi tych dwóch członków gabinetu nie zostały porównane z zasługami dwóch innych urzędników, w tym skarżącego.

Skarżący podnosi ponadto drugi zarzut dotyczący jakoby naruszenia art. 4.2 decyzji Komisji z dnia 19 lipca 1988 r. W tym kontekście, skarżący podnosi, że sporne awanse miały miejsce bez wcześniejszej opinii Komitetu Konsultacyjnego ds. Mianowania oraz, że ilość nazwisk urzędników znajdujących się na liście urzędników najbardziej zasługujących na awans miała przekraczać o 50 % możliwości awansowania a nie, jak w spornym przypadku, być równa liczbie dostępnych stanowisk.

Skarżący podnosi, na koniec, naruszenie obowiązku uzasadnienia aktu.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2004 r. przez Elke Huober przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-438/04)

(2005/C 6/87)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 29 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Elke Huober, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchala, adwokatów przeciwko Radzie Unii Europejskiej.